

שר־הדתות אהרון אבו־חצירא (מימין) פיטר את מנכ"ל

מישרדו ישראל ליפל (משמאל) וגם לסער־דוחות במפד"ל

הקרב על המנכ"ל

פיטורי מנכ"ל, אך היה ברור לכל של־אבו־חצירא די כוח כדי להשיג את החלי־טת הממשלה. ליפל נשמע למיכתב. עם קבלת המיכתב לא הסתיימה פרשת ליפל, אלא רק התחילה להתגלגל. המנכ"ל המודח שייך לסיעת "ליכוד ותמור רה" במפד"ל, סיעתם של אבו־חצירא וח"כ דויד גלס. הסיעה סערה ועימה ה־מפד"ל כולה. גלס, הידוע כידיד של אבו־חצירא ושל ליפל, נעלב מכך שאבו־חצירא רא לא סיפר לו מראש על הצעד שהוא עומד לנקוט. הוא פירסם הודעה חריפה, ובה איום בפילוג הסיעה. היא תקפה ב־חריפות את אבו־חצירא ותמכה בליפל.

נער

שליח

ראשי המפד"ל התחילו לבהוש בי קלחת ולבדוק את התמונה הפוליטית שנוצרה. אחדים מהם כיהודה בן־מאיר וזבולון המר, ניסו לפשר בין הצדדים. לצעירים לא היה נוח שבגני־בריתם, "ליי כוד ותמורה", יתפלגו ויחזקו בחלקם את הסיעה של הד"ר יוסף בורג. לעומת זאת לא התערבו בורג והאיש החזק בסיעתו.

שר המר ומזכיר בן־נתן אין מקום לפורשים

כשהגיע מנכ"ל־מישרד־הדתות ישראל ליפל, ללישכת השר שלו, אהרון אבו־חצירא, הוא עדיין לא חשד בכלום. הפגיו־שה, אחת הנדירות בעת האחרונה של השר עם המנכ"ל, באה ביוזמתו של ליפל, שרצה לדון עם אבו־חצירא בביקורים ה־צפויים של הארכיבישוף מורק — האיש מיספר שניים בכנסיה האנגליקנית — ומישלחת של הכמורה הבכירה הארמנית. אולם ליפל, שהוא אולי המומחה מיס־פר אחד לעדות הדתיות הזרות בארץ, לא הספיק לדבר עם אבו־חצירא על ה־ארכיבישוף ועל הארמנים. אבו־חצירא סנה אליו ודרש ממנו להגיש לו בו ביום את מיכתב־ההתפטרות שלו. הפתעתו של ליפל לא באה בגלל עצם הדרישה, אלא מהעיתוי. כבר מזה שני תיים אין אבו־חצירא מסתיר את רצונו להיפטר מהמנכ"ל, וליפל אינו מסתיר את השגותיו על דרך ניהול־המישרד על־ידי השר. ליפל, שלא היה מוכן לדרישה ב־אותו היום דווקא, סירב. כעבור רבע שעה קיבל ליפל מיכתב־פיטורין מהשר, המודיע לו על הפסקת עבודתו, ומאחל לו הצלחה בעתיד. מקו־רבי ליפל טוענים שהמיכתב אינו חוקי, וכי רק הממשלה כולה יכולה להחליט על